

Зима.

Мравчо

Тжжно клоин сж се свели,
Падатъ листи пожълтѣли,
Дойде есень, заминава.
Люта зима вечъ повѣва.

Мравче

Бѣли, мамо, вижъ парцали,
Вредъ земята сж постлали.

Мравка

Не плаши се, месецъ грѣе,
Дѣдо Господъ мисиръ вѣе —
Зрънцата му у хамбари,
Перцата му по чукари,
Нѣ ти ядка лешникова —
Ей печена, ей сурова.
Нѣ ти семка отъ глухарче,
Нѣ ти лозово ластарче.
Пий отъ блага медовинка!
Ето цѣличка глогинка,
Ето зрънце загария —
Нѣ ти камѣкъ, па претрий я!

Мравче

Стига, стига, майко драга,
Стига, моя скжпа, блага,
Я послушай на прозори
Нѣкой чука и говори.



Свирчо

(Опърпанъ, омърлушенъ, дри
павъ, босъ)

Стопани драги, стопани.
Познати мене отъ лани,
Въ Загоре равно катъ бѣхте,
Голѣма нива орѣхте.

Роди се жито до Бога,
А азъ бѣхъ татѣкъ изъ слога
Съ мойта нова гждулка,
Красива, спретна катъ булка,
Хоро извито люлѣхъ,
Хемъ свирѣхъ още, хемъ пѣхъ,
А вечеръ при васъ дождахъ,
Тежка ви мжка услаждахъ.
Забравихъ жито да жена.
Сега е зима студена
Пуснете мене, сирака
Баръ долу низко, въ мутвака.

Мравка

Горки Свирчо! плаче, зъзне,
Голъ е, босъ е, ще измръзне.
Да го пуснемъ въвъ мазето —
Цѣлото не е заето.

Мравче

Да, да, мила моя мамо,
Некъ да не е това само —
Дай му топличка попара,
Нѣщо печенко на скара.

Мравчо

Чувамъ нѣкой вдига врѣва,
Сякашъ плаче той тждява?
Пакъ ли Свирчо, катъ лани,
Иде съ гащи изподрани?

Свирчо

Добъръ день ти, домакинко,
Маминъ бивалъ си драгинко,
Рода, знаешъ, сме голѣма.
Свирчо, свато, житце нѣма....
Ето тука тазъ улия,
Моля ти се, напълни я —
Две за нея ще ти върна
Все отбрани, чисти зърна.
А пѣкъ, кжща катъ заправишъ,
Моля да не ме забравишъ!
Ще помагамъ съ щото мога,
Салъ да има сговоръ, слога.

Мравчо

Ще излъжешъ като лани,
И тогазъ се така кани,